

KURYER LITEWSKI.

w Wilnie w Piątek dnia 8 Stycznia r. s. 1852 Roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

— W i l n o. —

Kopija.

Roku 1831 dnia 24 grudnia, w Żurnale Wileńskiego Gubernialnego Rządu zapisano: Słuchali: przełożenia Jaśnie Oświeconego Xięcia P. Wojennego Gubernatora i Kawalera, pod dniem 23 grudnia 1831 roku z Nrem 2,394, w którym wyraża: iż niektórzy z mieszkańców Gubernii Wileńskiej udają się do Niego z takimi prośbami, które z rodzaju i natury swojej, do rozpatrywania i rozwiązania Wojennego Gubernatora nie należą; albo zanoszą do Niego żałoby w takich rzeczach, na które, z osnowy ich, nie może Xiąże P. Wojenny Gubernator, z urzędu swojego, żadnego mieć wpływu; niekiedy zaś wchodzą do Xięcia P. Wojennego Gubernatora i takie prośby, w których, naruszając ustanowiony prawami porządek, prosiciele, pominawszy wszystkie niższe Sądowe Instancje, Urzędy Gubernialne i Naczelnika Gubernii, albo proszą o rozrządzenie względem zaspokojenia oświadcanych przez nich pretensy, albo zanoszą żałoby na dopuszczane w sprawach ich zwłokę i nadużycia. Takie naruszenie ustanowionego prawami porządku, napełnia Kancellaryą P. Wojennego Gubernatora bezpłodną i zbyteczną korespondencyą, dla uprzątnienia której na czas przyszły, jako uciążliwej dla miejsc Urzędowych, i dla toku samych spraw szkodliwej, Xiąże Pan Wojenny Gubernator uznał potrzebnem obwieścić w powierzonych zarządom Jego guberniach, co następuje: 1o) Wszystkie prośby, przynoszone o takich rzeczach, które, z rodzaju swojego należą do rozpatrzenia i rozwiązania oddzielnych, i do obrębu władzy Wojennego Gubernatora nie należących, Zwierzchności, zostawiane będą przez Xięcia Pana Wojennego Gubernatora bez żadnego postępu. 2o) Równymże sposobem zostaną bez postępu i takie prośby, w których zmieszanych będzie wiele i różnorodnych, a tém bardziej do interessu nienależących; okoliczności. 3o) Jeżeli prosiciele, mając pretensy, jakiegobykolwiek one były rodzaju, albo do skarbu, albo do prywatnych osób, i nie rozpoczynawszy o takowe pretensy poszukiwania, w przyzwoitem sądowym miejscu, udadzą się z prośbami o zadosyćczynienie ich prośbom do Xięcia P. Wojennego Gubernatora i Kawalera, wówczas prośby te pozostaną bez żadnego ze strony Xięcia rozwiązania. 4o) Ponieważ dla zanoszenia żałob na wyroki miejsc sądowych ustanowiony jest porządek, na osnowie którego, niezadowoleni z działań, Magistratów, Rad miejskich i Opiek Dworzańskich, a równie Ziemskich i Powiatowych Sądów, mogą skarżyć się Rządowi Gubernialnemu, lub Izdom Kryminalney i Cywilney, na wyroki zaś tych ostatnich, Rządzącemu Senatowi, dla te-

go więc, podana z naruszeniem tego porządku, żałoba, na jakiegokolwiek postanowienie urzędowego miejsca, będzie zostawiona bez uwagi. 5o) Jeżeli jaka osoba, mając sprawę kryminalną, processową, śledztwienną lub długową, w rozpatrywaniu niższej Instancji sądowej będącą, napotka w toku jej jakiegokolwiek nadużycie, albo zwłokę, i nie zaniósłszy o to żałoby z porządku do średniej, t. j. do Gubernialney Sądowej Instancji, albo do Cywilnego Gubernatora, uda się z taką żałobą prosto do P. Wojennego Gubernatora i Kawalera, wtedy ona, jako przedwczesna, zostawiona będzie bez zadosyćczynienia; równym sposobem zostawioną będzie bez rozstrzygnięcia przez Xięcia P. Wojennego Gubernatora i ta żałoba, która zaniesioną będzie na podobne zwłokę i nadużycie jednego albo kilku obowiązkowych Urzędników jakiegokolwiek powiatu pierwiej, nim takowe działania tych osób zaskarżone będą z porządku do przyzwoitey pośredniej Sądowej Instancji, albo do Cywilnego Gubernatora. Na skutek czego Jaśnie Oświecony Xiąże P. Wojenny Gubernator i Kawaler, poleca temu Rządowi uczynić należyte rozporządzenie dla opublikowania o tém wszystkiem, co powyżey jest wypisane, przez pośrednictwo Mieskich i Ziemskich Policyy, dla powszechney wiadomości mieszkańców Gubernii Wileńskiej, obwieściwszy razem, iż P. Wojenny Gubernator, pospołu z tém pragnie, każdemu z mieszkańców Naywyżey powierzonych nadzorowi Xięcia P. Wojennego Gubernatora Gubernii, udających się do Niego ze skargami i prośbami, podług ustanowionego porządku, okazać wszelką, jaką można, ze strony Xięcia P. Wojennego Gubernatora, pomoc, do otrzymania, jak nayrychlejszego, w interessach z prawidłami zgodnych, zadosyćczynienia, a zatym każda osoba, mająca w niższych lub powiatowych Sądownictwach, kryminalną, processową, śledztwienną lub długową sprawę, jeśli napotka w postępie ich ze strony tych Urzędów, albo składających je obowiązkowych osób, jakiegokolwiek nadużycie, albo jakąkolwiek prawom przeciwną zwłokę, i zaniósłszy o to do przyzwoitey pośredniej sądowej instancji skargę, nie otrzymają na nią przez długi czas zadosyćczynienia, tedy może udać się w takim zdarzeniu do P. Wojennego Gubernatora z prośbą, podług której niezwłocznie uczyniona będzie ze strony Xięcia P. Wojennego Gubernatora prawna pomoc. Również, jeżeli w toku sprawy, która, zestawszy rozstrzygnioną przez niższą sądową instancją, zostaje już w rewizyi Gubernialnego Urzędu Sądowego, dopuszczone będą podobne nadużycia lub zwłoka, wtedy pod sądna albo rozprawiająca się osoba, może w takim zdarzeniu udać się do Xięcia P. Wojennego Gubernatora ze skargą, na którą, jeżeli się ona okaże zgodną z prawidłami, otrzyma bez najmniejszey zwłoki wszelkie, prawne za-

dosyć uczynienie. Nadto, przy takowem publikowaniu ponawia się zalecenie, ażeby wszystkie osoby, udające się do Xięcia P. Wojennego Gubernatora z żałobami i prośbami, zachowywały ze ścisłością i nieodmiennie ustanowione na ten przedmiot prawami prawidła, dodawszy do tego, że każda wchodząca do Xięcia P. Wojennego Gubernatora prośba, powinna być pisana na herbowym papierze ustanowionej wartości, w Rossyjskim języku, czystym i wyraźnym piśmem, i jasnym stylem, bez umieszczania w niej krzywdzących i kłótniczych wyrazów, z wyrażeniem imienia i familii tego, który układał takową prośbę, oraz miejsca zamieszkania samego prosiciela; jeżeli zaś te, publikujące się od Xięcia P. Wojennego Gubernatora prawidła, na prostym brzmieniu prawa oparte, nie będą w prośbie do Niego pisaney ze ścisłością wypełnione, wtedy prośba będzie zostawiona bez żadnego postępu, z uzyskaniem jednakże należących do skarbu za herbowy papier pieniędzy; przy czém porucza temu Rządowi niezynieć rozporządzenie, względem wydrukowania takowego obwieszczenia w gazecie, Kuryer Litewski nazwaney. Rozkazali: dla opublikowania o powyżey wypisanem przełożeniu JO. Xięcia P. Wojennego Gubernatora i Kawalera, dla nieodmiennego wypełnienia, wszystkim obywatelom, pesserom skarbowych i innych majątków, okoliczney i czynszowey szlachcie, takżę wszystkim innym różnego stanu i nazwania ludziom, jak najpewniejszym sposobem, i gdzie można będzie, ze wzięciem podpisow, tak, ażeby koniecznie każdy z nich był o tém wiadomy; do tuteyszey Gubernii, Mieskim i Ziemskim Polieyom, Policmeystrom, Horodniczym i Sprawnikom Ziemskim, posłać Ukazy, przesyłając przy takichże Ukazach do Niższych Sądów Ziemskich po sto, do Wileńskiej Poliecyi Mieskiej dziesięć, a do innych po cztery exemplarze tego przełożenia P. Wojennego Gubernatora i Kawalera; o czém dać wiedzieć wszystkim Gubernialnym i Powiatowym Sądowniczym miejscom; Dworzańskim Opiekom, Radom Mieskim, Kommissyom Kwaterniczym i Strapczym powiatowym, a od osoby P. Cywilnego Gubernatora Gubernialnemu i Powiatowym Marszałkom Dworżanstwa i komunikować dla wiadomości Żmudzkiemu Czasowemu Obwodowemu Naczelnikowi, P. Jenerał-Majorowi Szyrmanowi z przyłączeniem 4ch exemplarzy dla przesłania Marszałkom Dworżanstwa; w celu zaś wydrukowania o wyżey wypisaney woli P. Wojennego Gubernatora w gazecie Kuryer Litewski nazwaney, kopią tego artykułu żurnatu, posłać do wydawcy tej gazety Marciniowskiego; o czém i JO. Xięciu P. Wojennemu Gubernatorowi i Kawalerowi donieść.

Zgodno: *Sekretarz Kowalenok.*

Z autentykiem zgodził: *Pomocnik Stołu Skowronski.* (N. 13)

Sankt-Petersburg dnia 28 grudnia.

NOWINY DWORU.

W piątek, d. 25 t. m., z okoliczności dnia świętego, Narodzenia Chrystusowego, w Soborze Pałacu Zimowego, odprawiona była Liturgia Bozka, w obecności NAJJAŚNIEJSZYCH PAŃSTWA, CESARZA I CESARZOWEY ICHMOŚĆ, ICH CESARSKICH WYSOKOŚCI NASLEDNIKA CESARZEWICZA JEJMOŚCI, WIELKIEGO XIĄŻĘCIA MICHAŁA PAWEOWICZA I WIELKIEY XIĘŻNICZKI MARYI NIKOLAJEWNY,

Jego Królewskiej Wysokości Xiążęcia Alexandra Wirtemberskiego i Jaśnie Oświeconego Xiążęcia Piotra Oldenburskiego. Po jey skończeniu odprawione były przez Przenaywielebniejszego Metropolitę *Serafima* z Członkami Najswiętszego Synodu dziekczynne do Pana Boga modły za wybawienie Rosyi od nayscia nieprzyjacielskiego w 1812 roku. Na tym obchodzie znajdowali się osoby Dworu, Ministrowie, Jenerałowie, Sztabsi-Ober-Oficerowie Gwardyi i Armii, oraz wszystkie inne Osoby, do Dworu wstęp mające (G. S. P.)

Sankt-Petersburg dnia 29 grudnia.

Jey Cesarska Wysokość Wielka Xiężna Jeymość, *Helena Pawłówna*, z Wielkimi Xiężniczkami, w zupełnym zdrowiu, powróciła z granicy do tuteyszey stolicy, d. 26 terażniejszego grudnia wieczorem. (G. S. P.)

— Przez naywyższe rozkazy dzienne, d. 21 grudnia: naznaczone: liczący się w armii, jenerał-porucznik, *Liders 2gi*, naczelnikiem sztabu 2go korpusu pieszego, na miejsce jenerała adjutanta, Barona *Dellingshauzena*; jenerał porucznik woyska dońskiego, *Howayski 5ci*, otrzymał urlop na sześć miesięcy. (R. I.)

— Przez naywyższy ukaz do Kapituły orderów rossyjskich pod 6 grudnia, administrator dyecezyi rzymsko-katolickiey mohilewskiey, *X. Jan Szczyt*, ozdobiony został orderem S. Anny 2giey klasy. (T. P.)

Ukaz Rządzącego Senatu

O postanowieniu prawidel około przywiedzenia do zupełney wiadomości o hrazdanach i jednodworcach guberniy zachodnich.

Wedle ukazu JEJGO CESARSKIEY MOŚCI, Rządzący Senat słuchał przedstawienia P. Ministra Skarbu, iż dla wypełnienia Naywyższego ukazu 19 października tego roku, wchodził tenże P. Minister z przedstawieniem do Komitetu PP. Ministrów, o postanowieniu prawidel około przywiedzenia do zupełney wiadomości o hrazdanach i jednodworcach Zachodnich guberniy. Podług postanowienia Komitetu PP. Ministrów, CESARZ JEJGOMOŚĆ w dniu 1szym tego grudnia Naywyższo rozkazać raczył: 1od) Wszystkie osoby, którym, podług Naywyższego ukazu 19 października tego roku, postanowiono za obowiązek zapisać się do jednodworców albo hrazdan w Zachodnich guberniach, powinny niezwłocznie, na osnowie tegoż ukazu, sporządzić i podać familyjne o sobie popisy. 2re) Popisy familyjne podają się oddzielnie od każdej familii czyli domu, rozumiejąc pod tém; we wsiach — wszystkich żyjących razem w jednej chacie albo w jednym domu, a w miastach — każdą familią, mającą oddzielną swą kuchnię lub ognisko. Samotne, do żadney familii nienależące, lub żyjące oddzielnie od swoich familii, także obowiązane są podać o sobie popisy, każda za siebie. 3cie) Do familyjnych popisow zapisują się osoby płci obojey i wszelkiego wieku. 4te) Razem z podaniem familyjnego o sobie popisu, każdy powinien wyrazić: do którego z ustanowionych ukazem 19 października oddziałow chce się zapisać. 5te) Lekarze, nauczyciele, artyści, adwokaci i inni, mający prawo być policzonymi do stanu honorowych hrazdan, na osnowie 6go punktu ukazu, przykładają do familyjnych o sobie popisow należyte świadectwa o swojej umiejętności lub zatrudnieniu. Uwaga. Do honorowych hrazdan liczyć tylko: malarzy, litografów, rytowników i innych wyrzynających na kamieniach i metallach, architektów, skulptorów, i t. p. ale zgola nie maystrów lub rzemieślników, których zajęcia, podług ogólnych urządzeń, wymagają zapisania się do cechow. Na umiejętność pomienionych artystow, wydawać, po należytem doświadczeniu, dyplomat lub świadectwo od Akademii Sztuk, nakształt świadectw, wydawanych przez Uniwersytety Nauczycielom. 6te) Familyjne popisy mają być pisane w języku rossyjskim, na osobnych drukowanych arkuszach, podług danej formy, z przydaniem osobney rubryki o tym stanie, do którego kto zapisac się zechce. Forma

5 złtch 2, Antoniego Lubkiewicza o talarów 7 złoty 1, Ewę Skorulską o talarów 7, Andrzeja Arcichiewicza o talarów 11. złtch 4, Antoniego Monczynskiego o talarów 2 złtch 4, Dłuskiego o talarów 10 złtch 6, Pawłowicza o talarów 10 złtch 2, Kozobuckiego o złtch 6, Józefa Lubkiewicza o złtch 4, Rymkiewicza o złtch 3 gr. 10, Muszczynskiego o talarów 4 złtch 4, Wiercinskiego o talarów 4, Danilewicza o talarów 4 złtch 4, Andrzeja Maskiewicza o talarów 3 złtch 6, Stanisława Mieszkowskiego o talarów 5, Witkiewicza o talar 1, Moczulskiego o talarów 2 złtch 5, Borowskiego o talarów 2. *Tudzież po żydów, Gierszona Chackielowicza lub jego sukcesorów, za kartą 1805 roku maja 12 dnia, o złtch 3,885, a za rachunkami, po Zelmana, o talarów 98, po Mejerka Szkolnika Rogowskiego o talarów 6 złtch 4, po Liberuka o złtch 4 gr. 4, po Szklarza Rogowskiego o talar 1. złtch 6, po Zięcia Zelmana o talar 1. złtch 5, gr. 15, po Jankiela o talarów 5, po Leybę Winnika o złtch 6, po Izraela Rogowskiego o talarów 6, po Rzeźnika Rogowskiego o talarów 6, po Chaima Rogowskiego o talarów 2, po Icha Rogowskiego o talarów 18 złotych 4, i po Szmerkę Rogowskiego o talarów 2, — po samych Istców lub ich sukcesorów, do zrealizowania tych wszystkich należności, z procentami i wydatkami prawnymi i do potęczenia onych do masy, na satysfakcyą realnych wierzycieli i pretensorów, oraz tego sądzenia, co w sprawie dowiedzioném będzie.*

Roku 1831 xbra 24 dnia, ja Woźny kopię tego pozwu edyktalnego, do konkursu w majątności Wodaklach w powiecie Witkomierskim ustanowionego, masy W. Grzegorza Chrypcewicza b. Sędziego Ziemskiego Witkomierskiego, po WW. Józefa Augustowskiego Regent., Wincentego brata i Elżbiety siostrę Tołoczaków sukcesorów zesłego Józefa Tołoczki Regenta Grodz. Witkom., Wincentego Kwiatkowskiego, Adama Jasinskiego Sędz. Ziem. powiatu Upitskiego. Szlachtę, Sacewicza, Szatkowskiego, Piotra Lubkiewicza, Mateusza Piotrowskiego, Adama Ciemotonskiego, Michała Skokowskiego, Nowickiego, Wilkańca, Toporowicza, Antoniego Lubkiewicza, Ewę Skorulską, Arcichiewicza, Antoniego Monczynskiego, Dłuskiego, Pawłowicza, Kozobuckę, Józefa Lubkiewicza, Rymkiewicza, Moszczynskiego, Wiercinskiego, Danilewicza, Maszkiewicza, Stanisława Mieszkowskiego, Witkiewicza, Moczulskiego, Borowskiego; tudzież po żydów, Gierszona Chackielowicza, Zelmana, Mejerka Szkolnika Rogowskiego, Liberuka, Szklarza Rogowskiego bez nazwiska, Zięcia Zelmana bez nazwiska, Izraela Rogowskiego, Rzeźnika Rogowskiego bez nazwiska, Chaima Rogowskiego, Icha, i Szmerkę Rogowskiego, samych Istców i ich sukcesorów do drzwi sądowych w mieście Poniewieżu przybitem.

Michał Bielski Woźny powiatu Witkomierskiego.

Roku 1831 miesiąca xbra 24 dnia. Przed Aktami Sądu powiatowego Upitskiego. Woźny relacyą tego Pozwu zeznał. Swiadczę, Dyonizy Poskoczym Regent.

Roku 1831 xbra 24 dnia. Woźny niżej podpisany, świadczę, iż drugą kopię takowego pozwu edyktalnego, przed Sąd Taxatorsko-Exdywizorski w majątności Wodaklach w powiecie Witkomierskim ustanowiony, po osoby w nim poszczególnione do drzwi sądowych w mieście Witko-

mierzu przybitem i dla ogłoszenia do Gazety Kurjera Litewskiego podałem.

Stefan Marcinkiewicz Woźny powiatu Witkomierskiego.

Roku 1831 miesiąca xbra 28 dnia. Przed Aktami Witkomierskiego powiatowego Sądu, stawając obecnie Woźny w górze wyrażony, relacyą tego pozwu urzędownie zeznał. Przyjąłem, Jan Kontrymowicz Witk. powiat. Regent.

(16)

Sąd Exdywizorski.

2. Sąd Taxatorsko Exdywizorski, na rozdział funduszków zesłych obojga Ignacego i Konstancyi z Jezierskich Wendorfów Generał. Woysk Polskich dwoma remissami, pierwszą Ziemstwa Stuckiego w r. 1827 Febr. 8 dnia, drugą Mińskiego Głównego Sądu 2go Departamentu w r. 1831 Febr. 25 d. nastąpił wyznaczony, powtórnice już do Majętności Hrycewicz w Powiecie Stuckim, w Gubernii Mińskiej leżącej, przybywszy, komportacyą wzajemną między WW. Michałem Majorem Woysk Rossyjskich i Klemensem bracią Jezierskimi, jako sukcesorami zesłej Konstancyi Wendorfowej, a oney Kredytorami, pierwszokroć stawającemi, ku złożeniu w Kancellaryi Ziemskiej Stuckiej na dzień pierwszy Marca następnego 1832 roku, z persystencyą cztero-niedzielną zadecydował, i na zjazd ostateczny swojego Sądu dzień 13 Kwietnia tegoż 1832 r. oznaczył: na jakowy to termin, ażeby wszyscy interessowani, z dowodami swoich dopominków jawili się sub rei amissione ostrzega. 1831 r. Mca Listopada 27 dnia.

Michał Niepokoyczycki Podśudek i Exdywizor. Benedykt Bołtuć Pisarz i Exdywizor.

Sędzia M. Cepryński Ciekawy (14).

O G Ł O S Z E N I A.

3 Od Wileńskiego Gubernialnego Rządu, na dostawę dla Woysk prowiantu na potrzebę od 1 go stycznia po dzień 1 października terażniejszego roku odbywać się będą targi: w Wileńskiej Skarbowey Izbie 11go, a przetarg 15go dnia terażniejszego miesiąca stycznia, a zatem żyjący podjąć się takowej dostawy, mają przybydź do pomienionej Izby na wyrażone terminy, z pewnemi ewikcyami. Stycznia 2go dnia 1832 r.

Assesor Józef Szulo.

Sekretarz Jamont.

Za Naczelnika Stołu Jan Mickiewicz. (5)

Przedaż majątku.

3 ИМПЕРАТОРСКАГО Воспиашельнаго Дома ошь С. Пешербургскаго Опекунскаго Совѣша симъ объявляется, что въ ономъ продается съ аукціоннаго шорта заложенное и просроченное недвижимое имѣніе Помѣщика Игнація Венедикшовича Сурина, Могилевской Губерніи Мѣшиславскаго уѣзда, въ разныхъ селеніяхъ всего 58, душъ мужеска пола, писанныхъ по ревизіи 1816 года, съ рожденными по сль ревизіи душами, со всею принадлежащею землею и всякимъ на оной шпроеніемъ, для чего назначены сроки будущаго 1832 года маія 12, 17 и 24 числь. Желаютіе купити имѣніе сіе, могутъ являтися въ Опекунскій Совѣшь показанныхъ числь въ присудшвенное время и видѣшь въ ономъ опись имѣнію, условіе продажи и форму купчей крепости.

Дирекшоръ Поповъ.

Экспедишоръ Осмоловскій.

3 Od Rady Opiekunozey St-Petersbar-

skiey CESARSKIEGO Domu wychowania ni- nieyszém ogłasza się, iż w niey przedaje się z ankecynego targu oddany na ewikoyą za uchybieniem terminu niernuchomy majątek obywatela Ignacego Benedyktowicza Suryna Mohylewskiej Gubernii Mściślawskiego powiatu, w różnych wsiach w ogóle 58 dusz męzkiej płci, zapisanych w rewizyi 1816 roku, z urodzonymi po rewizyi duszami, ze wszelką przynależącą ziemią i wszelkiem na niey zabudowaniem, dla czego naznaczono terminy następującego 1832 roku maja 12, 17 i 24 dnia. Życzący kupić majątek ten, mogą przybyć do Rady Opiekun- czey w wyrażonych dniach w czasie posiedzeń i widzieć w niey opisanie majątku, kontrakt przedaży i formę przedażnego prawa.

Dyrektor Popow.

Expedytor Osmołowski. (768)

5 Od Mińskiego Rządu Gubernialnego ogłasza się: iż za należące od byłego Nieświżskiego mieyskiego Ratusza Barmistrza Nowomińskiego, z powodu paręki jego za Cimkowickiego żyda Mejera Sadowskiego prowiantu uzyskania, jakiego się liczy na onym Sadowskim do 100,000 rub. przedawać się będzie w tym Rządzie z publicznego targu opisany u Nowomińskiego murowany dwupiętrowy dom z przybudowaniami, położony w miasteczku Nieświżu, oceniony 800 rub. assygnacyami, przynoszący roczney iatraty 40 rub. assygnacyami. Jakowego domu szczegółowy inwentarz z oceną objawiony będzie kupującym przy targach; zacząć życzący kupić pomieniony dom ma przybyć do tego Rządu na targi w terminach, pierwszym 8go, stycznia, drugim 10go lutego, a trzecim i ostatecznym 12go marca następującego 1832 roku. Decembra 24 dnia 1831 roku.

Sowietnik Czerniejew.

Gubernialny Sekretarz Łaski. (4)

Licytacya.

5 Rada Mieyska Wileńska, potrzebując na rok następny 1832, prowiantu i furazę jakoto około 750 czetwerti mąki i 70 czetwerti krup, oraz 700 czetwerti owsa, 6,500 pudow siana, i 864 pudow słomy, odbywać będzie w Łbie swojej na Ratuszu licytacyą dnia 12 nadchodzącego miesiąca januarii, i we trzy dni potem przetarg, a to w celu wytargowania mnieyszey od praktykującej się dopiero ceny; na jakąwą licytacyą i zaprasza wszystkich życzących takowym podradem zająć się. Roku 1831 decembra 31 dnia.

Karol Wener R. M. W.

Pismowodca Pozłowicz. (3)

Sądy Exdywizorskie.

5. Sąd Exdywizorski na rozdział funduszów zeszłego Stanisława Latkowskiego w majątności, Puckowie w Powiecie Ihumeńskim za remissą Mińskiego Głównego Sądu zgo Departamentu ustanowiony, naznaczywszy dzień 15

januarii 1832 roku dla rozsądzania takowey exdywizyi, zawiadamia kredyterów i wszystko interessowane osoby, iżby jawili się na takowy termin pod utratą swych dopominków i preteński do pomienionego Exdywizorskiego Sądu, gdyż w tym czasie, jako po zaskuteczonym wymiarze Komorników i odbydź się mających aktach, nastąpi ostateczne rozsądzanie. Roku 1831 xbra 12 dnia.

Jan Borsuk Sędzia Ziem. Ihum. Exdywizor i Kawaler.

Aurelian Wolski Podśędek Ziem. Ihum.

Joachim Sobolewski Podśędek Ihumeń.

Exdywizorski Regent Julian Klimontowicz. (1).

5 Sąd Exdywizorski majątku Linkowca, Zeszłego Prezydenta Sądu Gł. Wileń. i kawalera Szymona Zawiszy, kontynnacyą tey Konkursowey sprawy odłożył do dnia 18 januarii 1832 roku, i wziąć onę do namowy, jako już w znaczney części objaśnioną, naydaley w dni dziesięć od powyższego terminu postanowił. Gdyby zaś wszyscy interessowani do konkursu, o tey niezmienney rezolucyi dokładną powzięli wiadomość i amissy swoich stosunkow uniknęli, dla tego Sąd, ninieysze trzykrotne ogłoszenie, w Gazecie Kuryera Lit. umieszcza. Dano w Poniewieżu 1831 roku grudnia 24 dnia.

Sędzia Powiatowy Upitski i Exdywizor: Florian Wereszczyński.

Regent Jan Jasiński. (2)

O sztucznych kwiatach.

5 Herman Lemus fabrykant Kwiatów w różnych gatunkach w cale w nowym guście ze srebra i złota z cieniami na wzór Paryzki zrobionych, ma honor polecić się Szanowney Publiczności swoją robotą; jako znany od lat kilku w swey doskonałości od czasu ciągłego w Wilnie pomieszkania — Mieszkam na Subocz ulicy w domie W. Krzyżanowskiego.

Полицмейстеръ Ожиговъ. (775)

Uwiedomienie.

5 Niżey podpisany oświadczając, iż ogłoszona przez niego loterya na 7 Obrazow olejnych jego malowania nie mogła być dotąd ciągniętą z powodu, iż wiele osob wzięty do rozdania bilety, ani je dotąd wróciły, ani za nie pieniędzy, i spisu osob, które wzięły przysłały, uprasza, aby takowe raczyły niezwłocznie zgłosić się do maie mieszkającego na zaułku Policyyskim w domie de Strunga, gdyż w przeciwnym razie, bilety u nich znajdujące się, zostaną wyłączone i nanowo wydrukowane dla rozdania innym osobom przy losowaniu zdeterminowaném na dzień 1 lutego przyszłego 1832 r.

Marek Przewaliński.

Полицмейстеръ Ожиговъ. (777)

	Czas Obserwacyi.	Wysokość Barom.	Wys. Ther. Réau.	Wiatr.	Stan powietrza.
Obserwacye meteorologiczne.	d. 6 o 2 po połud.	27 cal. 10,2 lin.	- 1½ stopni.	Południowy.	Pochmurno.
	d. 7 godz. 8 rano.	27 — 9,2 —	+ ½ — —	Zachodni.	Pochmurno.
	d. 8 — — —	27 — 11,6 —	- 1¼ — —	Półn.-zach.	Pochmurno.

Drukarnia A. Marcinowskiego.

DOZWALA SIĘ DRUKOWAĆ. Wilno. 1832. d. 8 Stycznia.

CENZOR Leon Borowski.

ta ma być ułożona w Ministerjum Skarbu i rozestana razem z temi prawidłami. 7me) Dla przyymowania familijnych popisow, w każdym mieście powiatowém powróconych od Polski gubernij ustanawia się osobna Kommissya: z powiatowego Marszałka Dworzanstwa, Strapczego i jednego Urzędnika, naznaczonego od Zwierzchności Gubernialney podług najbliższej dogodności. 8me) Razem z ustanowieniem takowych Kommissy, Policya Ziemska i Mieska czyni należyte ogłoszenie o nieodwłócnym podawaniu do nich popisow familijnych, na osnowie powyżey wyłożoney i dla podania w swoim czasie takowych popisow pobudza, kogo wypada, wszystkimi zależącymi od niey sposobami. 9te) Popisy familijne mogą być podawane do Kommissy Powiatowych, jak osobicie przez każdego życzącego, tak i przez pełnomocników, albo przez pośrzednictwo Policji, Zwierzchności wieyskiej, obywateli i arendarzy. 10te) Za ostatni termin podania do Kommissy powiatowych popisow familijnych i zapiski, razem z tym, do oznaczonych nazwań, naznacza się, podług istotney osnowy ukazu 19go października, rok od dnia jego ogłoszenia. 11te) Każdey familii, po ostatecznym utwierdzeniu popisow familijnych i przyłączeniu, podług nich do jakiegokolwiek nazwania, wydaje się dla większey wierności list familijny na prostym papierze, z podpisem jednego z członków kommissy powiatowej, z oznaczeniem i samego nazwania, do którego się kto zapisuje. 12te) Cała odpowiedzialność za podanie nie w swoim czasie popisow familijnych, albo opuszczenie w nich któregoś z członków familii, spada, prócz samych winnych, na ziemską i mieską policyą; dla czego na pierwszy raz żadnego dalszego sprawdzania tych popisow na miejscach, przez inną jaką zwierzchność nie naznacza się. 13te) Kommissye powiatowe, zotrzymanych przez nie popisow familijnych, sporządzają ogólny popis powiatowy, w którym po miastach, miasteczkach, slobodach, wioskach, folwarkach i chutorach, zapisują się osobno: a) hrazdanie i jednodworcy, posiadający włościan, b) honorowi hrazdanie; c) dalsi hrazdanie, prowadzący przemysł mieski; d) jednodworcy mieszkający: 1) na własnych ziemiach i okolicach; 2) na ziemiach gminnych albo do takowych przypisani; 3) na ziemiach obywatelskich, albo do nich przypisani, i nakoniec e) jednodworcy i hrazdanie nieosiadli, znajdujący się na usługach i dalsi, podlegający opłacie poboru podymnego po jednym rablu srebrem. 14te) Popisy powiatowe, przedstawiają się do izby skarbowey, która, na ich osnowie, opatrzy Podskarbstwa Powiatowe potrzebnymi wypisami względem nakładow poboru podymnego i czyni rozporządzenia względem rozpoczęcia tego poboru od 1go stycznia 1853 roku, a takoz względem obrócenia naznaczoney liczby hrazdan i jednodworców do służby woyskowej, dla którychto rozrządzeń w swoim czasie dane będą osobne szczegółowe instrukcje. 15te) Osoby obowiązane, z mocy ukazu 19 października, zapisać się do jednodworców lub hrazdan gubernij zachodnich, ale, po przejściu ustanowionego rocznego terminu, którzy się okażą nie mającymi listow familijnych, przekonywających o ich zapisaniu się; podług 10go punktu tego ukazu uważani będą za włóczegów, i podpadną postanowionym dla takowych uzyskaniem, rozciągając to wreszcie tylko na naczelników familii, i na tych samotnych, do żadney familii ni należących, lub żyjących oddzielnie od swoich familii, którzy, na osnowie drugiego artykułu tych prawideł, obowiązani są podać o sobie popisy, każdy osobicie za siebie. 16te) Jeżeli, po przejściu terminu rocznego, okaże się opuszczenie w popisach familijnych kogokolwiek z członków familii, męskiej lub żeńskiej płci, wtedy odpowiedzialność za to spada, nie na opuszczonych, ale na tych, którzy obowiązani byli pomicieć ich w familijnych swoich popisach, i którzy, w takim zdarzeniu, po należytem rozpatrzeniu sprawy i winy ich, podpada-

ją uzyskaniu, jako ukrywacze włóczegów. 17te) Naczelnicy gmin mieskich i wieyskich, równiez właściciele majątkow, albo ich pełnomocnicy, jeżeli, po upłynieniu rocznego terminu, okażą się u nich ludzie wyżej pomienionych nazwań, nigdzie podług ustanowionego porządku niezapisani, i niemający listow familijnych, niezwłocznie powinni o tém uwiadomić Policyą, pod obawą, za dowiedzione zaniedbanie tego obowiązku, uzyskania jak za przechowywanie włóczegów. 18te) Dla dogodniejszych szrodkow ku wypełnieniu tego, i dla podania obywatelom i gminom sposobow zabezpieczenia się od odpowiedzialności, wszystkim im dozwala się otrzymywać z Izby Skarbowey osobne wypisy o hrazdanach i jednodworcach, w gminach lub majątkach ich zapisanych, ażeby mieć potém możność do sprawdzenia z temi wiadomościami rzeczywistej liczby ludzi. 19te) Wszystkie prawidła, powyżey opisane, odnoszą się do tych, z mianowanych dotąd szlachtą, bez utwierdzenia w dworzanstwie, którzy mieszkają właściwie w guberniach, od Polski powróconych; znajdujący się zaś za ich granicami, którzy na osnowie 9go i 18go punktow ukazu 19go października, zechcą zapisać się w teraźniejszych miejscach swojego przebywania, powinni już na ogólney osnowie zapisać się tam na kupców, mieszczan lub włościan skarbowych. Jeżeli przeciwnie, pożąda kto z nich, przemieszkując po dawniejszem w tych miejscach, zostawać przytém w nazwaniu jednodworców lub hrazdan zachodnich gubernij, tedy taki obowiązany zapisać się do tych zgromadzeń właściwie w pomienionych guberniach, i potém, dla przebywania poza niemi, brać z miejsca swojego zapisu należyte pasporta, podpadając w przeciwném zdarzeniu, po przejściu rocznego terminu bez żadnego dokądkolwiek zapisania się, uzyskaniem, powyżey w 15tym artykule przepisany. 20te) Samo z siebie wypada, że dozwolenie, dane 18tym punktem ukazu 19 października, ludziom, którzy dotąd nazywali się szlachtą, wejść teraz, albo potém wchodzić, podług ich życzenia, do zgromadzeń mieskich, bez zgody gminy, ma równie na widoku tych, którzy zechcą tym sposobem zapisać się w Guberniach Zachodnich, w które to zdarzeniu zapisanie się ich sporządza się już na ogólney osnowie, bez wymagania popisow familijnych. 21szo) Prawidła wyżej wyłożone, polecieć Ministrowi Skarbu wniesć do Rządzącego Senatowi, dla ogłoszenia, gdzie tego będzie potrzeba. Dla wypełnienia tey n a y w y ż s z e y woli, tenże P. Minister Skarbu donosi Rządzącemu Senatowi. R o z k a z a l i: o wyżej wypisanym N a y w y ż s z y m CESARZA Jeromosci rozkazie, dla ogłoszenia i należytego w tém, co do kogo należy, wypełnienia, wszystkim Rządcom Gubernialnym i Izdom Skarbowym, i P. Ministrowi Skarbu, przepisać ukazami, równiez przez ukazy dadź wiedzieć: wszystkim PP. Ministrom, Wojejnym Jenerał-Gubernatorom, Jenerał-Gubernatorom, Wojejnym Gubernatorom, Zarządzającym i Cywilnemu Sprawami, Gubernatorom Cywilnym, i wszystkim miejscom Urzędowym; a do Najswiętszego Rządzącego Synodu, i do wszystkich Departamentow Rządzącego Senatowi, przesłać uwiadomienia. Dnia 21 grudnia 1851 roku. (Z 1go Departamentu.) (G.S.)

Warszawa dnia 3 Stycznia.

POSTANOWIENIE

O wsparciu dla Officerów woyska Polskiego, oraz ich wdów i sierot. (Ciąg 2gi)

B. Trzyletni zasiłek pieniężny podług etatu Nro 2.

1. Dla tych Officerów i Urzędników administracyi woyskowej, którzy, przed rewolucyą w czynney służbie zostając, lubo w rokосу nie mieli czynnego udziału, jednakże złamali przysięgę, wykonywając ją Rządowi rewolucyjnemu; bez różnicy, czy za dawną służbę woyskową posiadają prawo do pensji emerytalney, lub nie posiadają.

2. Dla tych Officerów i Urzędników administracyi woyskowej, którzy, pobierając pensye

emerytalne, przez Rząd prawy im przeznaczone, lubo czynnie do rokoshu nie wpływali, jednakże złamali przysięgę, wykonywając ją rządowi rewolucyjnemu.

Uwaga. Stosuje się to szczególniej do tych, których pensya emerytalna przewyższa etat zasilku Nro 2; ci których pensya etatu tego nie przewyższa, pobierać będą trzyletni zasilek w stosunku pensyi, jaką sobie mieli przyznaną.

Uwagi ogólne.

1. Przeznaczenie płacy podług etatu Nro 1 i 2, ma bydź zastosowane do istotnych stopni osób, do powyższych kategorii policzonych, to jest: do stopni, jakie przed rewolucyą posiadali.

2. Zasilki pomienione, nie będą dawane tym, którzy przez rząd rewolucyjny na stopnie officerskie posunięci zostali, albowiem awans ten unieważniony został, jako nieprawdy.

3. Nie mają również prawa do tego zasilku ci, którzy, lubo się do pomienionych kategorii policzyć mogą, posiadają jednak własny majątek, z którego roczny dochód wyrównywa dwa razy wziętemu zasilkowi, etatem Nro 1 lub 2 oznaczonemu, albo go przewyższa.

4. Zasilki te przeznaczone zostają tylko na lat trzy; w tym przeciągu czasu każdy z pobierających takowy, winien koniecznie obmyślić sposób dalszego utrzymania się; po upłynięciu bowiem epoce, zasilki te dłużej wydawane nie będą. Jednakże JEGO CESARSKO-KRÓLEWSKA MOŚĆ zachowuje sobie przypuszcienie do użytkowania z nich nadal tych, którzy postępowaniem swoim okazały się szczególniej zasługującymi na to dobrodzieństwo.

5. Rozumieć się ma samo przez się, że postępowanie nieprawie, lub cechę szkodliwych zamiarów noszące, pociąga za sobą zawieszenie pobieranego zasilku, nawet przed upłynieniem trzyletniego zakresu.

6. Officerowie i Urzędnicy Administracyi woyskowej, mający pensyę emerytalną przez Rząd prawy przed wybuchnięciem rewolucyi przeznaczoną, jeżeli w czasie rokoshu nie tylko do niego nie wpływali, ale nawet nie wykonali przysięgi Rządowi rewolucyjnemu, nie przestają jej nadal pobierać. Toż rozumieć się ma o wdowach i dzieciach Officerów, lub Urzędników woyskowych, które pensyę emerytalną przed rewolucyą miały sobie przez Rząd prawy przyznaną, lub posiadały prawa na tę pensyę. (d. c. n.)

— Dnia 7 —

Kilka dzienników francuzkich z grudnia r. z. umieściło artykuł z *Gazety Augsburskiej*, względem missyi Półkownika Rossyyskiego *Kotzebue*, wysłanego do urzędzenia powrotu do Polski podofficerów i żołnierzy korpusów Polskich, które się były w granice Austryackie schroniły. Korrespondent dziennika niemieckiego źle był informowanym, zdając sprawę o skutku rzeczonej missyi. Następujące szczegóły posłużą do sprostowania błędów, o których wspomniano. Officerowie Polscy nie znajdowali się w biwaku z żołnierzami; Półkownik *Kotzebue* nie jeździł po kwaterach żołnierskich, nie rozmawiał z żadnym polskim woyskowym o celu swojej podróży, i ledwo zdaleka mógł widzieć ich biwaki, stojące w pewnej odległości od drogi, którą on począł przebiegać, jadąc do miasteczka *Leżańsk*, do Jenerała Austryackiego *Bertoletti*, a ztamtąd do *Lwowa*. Pan *Kotzebue* bawił w tém mieście przez dni 16, czekając powrotu kuryera, którego Jenerał *Mr. Hardegg*, dowodzący naczelnie woyskami w Galicyi, wyprawił był do *Wiednia*, z uwiadomieniem o przybyciu Półkownika Rossyyskiego. Tymczasem nadszedł dekret amnestyi; Hrabia *Hardegg* nieomieszkał podać przez Officerów austryackich, ten czyn łaskawości Monarchy do wiedzy podofficerów i żołnierzy polskich, a Półkownik *Kotzebue* nie przedzwy ze *Lwowa* do *Zawichostu* wyjechał, aż gdy kolumny w pochod ku granicy wyruszyły. Przyjął on ludzi z korpusu *Ramorino*, którzy się u niego, z największą ulnością stawili, rozdał im, w obec licznych z okoli-

cy widzów, potrzebne na drogę fundusze, i natchmiast ich, bez żadney eskorty, do własnych siedlisk wyprawił. Radość tych woyskowych była nie do opisania, wchodzili oni w granice przy powtarzanych *vivat*, których się odgłosy w powietrzu rozlegały. W kilka dni później Półkownik *Kotzebue* przyjął podobnymże sposobem w granice Królestwa Polskiego podofficerów i żołnierzy z korpusów *Rózyckiego* i *Kamińskiego*, na czém powierzona sobie czynność, zakończył. Z powyższego opisu, którego dokładność się zaręcza, przekonać się można, że czyny w *Gazecie Augsburskiej* przytoczone, zupełnie są mylnymi.

— W dniu 20, 21, 22, z. m. r. z. w obecności JW. Jenerała *Dywizyi Rautenstrauch*, Członka Rządu Tymczasowego Królestwa, kierującego Wydziałem Wyznań i Oświecenia, odbył się egzamen roczny Instytutu Rządowego Guwernan-tek i połączonej z nim Pensyi *Wzorowej*.

— Dnia 9 —

Dnia 6 b. m., obok święta Bożego Narodzenia, według dawnego Kalendarza, obchodzoną była w stolicy tutejszey doroczna pamiątka oswo- bodzenia Państwa Rossyyskiego od nieprzyjaciół w roku 1812. Z powodu obu tych uroczystości, odbyto się w Kaplicy Zamkowej wobec JO. Feldmarszałka *Xięcia Warszawskiego* solenne nabożeństwo, a w czasie *Te Deum* stokrotne działo odgłosy słyszeć się dały.

— Jedną z najstarszych wiekiem dam polskich, JW: *Oborska*, Kasztelanowa *Ciechanowska*, której do 100 lat nie dostawało tylko kilkunastu miesięcy, wczoraj rozstała się z tym światem. (G. W.)

FRANCYA.

Paryż dnia 17 grudnia.

Z powodu umieszczonej w Dzienniku *Constitutionnel* wiadomości, iż natchmiast po ukończeniu terażniejszego posiedzenia Izby, przyszłe będzie otworzone, *Gazette de France* czyni następujące uwagi: — „Terażniejsza Izba istnieje więc będzie przez ciąg dwóch posiedzeń. Zdaje się, iż na tych obu posiedzeniach uczyni wszystko, co będzie w jej siłach, a odnowienie Izby na rok 1835 stanie się nieuchronne. Ta trzecia Izba dopiero rozstrzygnie kwestyą, względem rozpuszczenia lub zupełnego odrodzenia tego towarzystwa.”

Według *Monitora*, półki piechoty i jazdy mają bydź znowu przywrócone do dawniejszego stanu, a zatem zakłady wojenne zostaną rozpuszczone.

Hrabina *Lorochejacquelin* umknęła do Anglii.

— Dnia 19 —

Na posiedzeniu Izby Deputowanych d. 16 b. m., wszedł Minister morski na mównicę, w celu przedstawienia Izbie nowego projektu do prawa o przyszłej administracyi osad. Nadmieniał, że ustawa powołuje do Izby wybieralnej jedynie Deputowanych ze stałego ładu kraju, zaś w artykule 64tym stanowi względem osad, iż te podług oddzielnego prawodawstwa mają bydź administrowane. Tymczasem w Izbie kilka głosów objawiło zdanie, iż główne osady Francyi, powinny także mieć swoich reprezentantów. Komitet, wyznaczony od rządu, natchmiast się zajął tém bardzo ważnym pytaniem i rozstrzygnął, iż to mieysca mieć nie może, tak dla moralnych, jako też materyalnych przyczyn. Do pierwszych należy wielka różnica, jaka zachodzi między Deputowanymi osad i macierzystego kraju, równie jak niepodobieństwo, w jakimby zostawali Deputowani osad, zjednania sobie w Izbie wyborczej należytego kredytu, aby wszelkie potrzeby ich kommittentów zostały należycie ocenione. Do materyalnych przeszkód, kommissya liczy wielką odległość osad, mianowicie leżących za przyładkiem *Dobrey nadziei*, i podobieństwo wojny na morzu, któraby na długi czas mogła przerwać wszelki związek ze stałym ładem. Niepodobnym byłoby uniknąć, szczególniej przy rozwiązaniu Izby, iżby Deputowani wtenczas dopiero przybywali do

DODATEK DO GAZETY KURYERA LITEWSKIEGO N. 4.

Wilno dnia 8 Stycznia r. s. 1852 roku.

Francyi, kiedyby mandat ich już ustał; na wszelki przypadek zaś, przybywaliby dopiero w kilka miesięcy po otworzeniu posiedzenia. Do tego łączy się jeszcze smutne doświadczenie, jakiego doznała Francya: albowiem utrata wyspy *St. Domingo*, ma blizką styczność z nieszczęśliwą epoką, kiedy Deputowani z osad, zasiadali naprzód w zgromadzeniu narodowém, a potem w konwencji. Dla wszystkich tych przyczyn, rząd odrzucił wszelki pomysł takiego zastępstwa osad; i w miejsce jego przedstawia system, który, zastrzegając krajowi macierzystemu układ wszelkich praw, ściągających się do ogólnego interessu, i mieszkającym osad przynosi korzyści, iż wpływają według słusznych zasad do własnego prawodawstwa. Rząd mniema, iż taką drogę średnią wynalazł w ustanowieniu Rady kolonialney, z upoważnieniem niezawistém od prawodawstwa kraju macierzystego, równie jak od władzy Królewskiej. Minister przechodzi rozmaite przepisy projektu do prawa, złożonego z 26 artykułów.

Hrabia *Ofalia*, poseł hiszpański, ma wkrótce wyjechać do *Madrytu*.

— Dnia 20 —

Minister handlu wydał okólnik do Prefektów, w którym przypomina prawa, według których wszelkie mianowanie deputacyi ze strony rzemieślników i korporacyi, celem żądania większej płacy za robotę, pod zagrożeniem pewnymi karami jest zakazaném. Minister wzywa Prefektów, aby się do tego w zachodzących przypadkach stosowali.

— Dnia 24 —

Król przewodniczył onegdaj w Radzie Ministrów, która dwie godziny trwała, a wczoraj pracował z Ministrem spraw zagranicznych.

Pan *Kaz. Perier* w skutku natężenia podczas obrad w Izbie Deputowanych, dostał zapalenia gardła, i dla tego nie mógł być na wczorajszym posiedzeniu.

Główna kwatery armii północney została przeniesioną dnia 20 b. m. z *Maubeuge* do *Cambrai*.

Minister spraw zagranicznych, hrabia *Sebastiani*, jest bardzo chory, w skutku apoplektycznych przypadków; rozporządzeniem Królewskiem z daty onegdajszej, kontrasygnowaném przez Ministra sprawiedliwości, Prezesowi w Radzie Ministrów poruczono odbywanie wszelkich czynności Ministerstwa spraw zagranicznych.

— Dnia 27 —

Wczora Król dał prywatne posłuchanie posłannikowi Vice-Króla Egiptu.

Jenerał *Belliard*, który w zeszły czwartek przybył do tutejszey stolicy, zaraz po mianém posłuchaniu u Króla, wyjechał w nocy na powrót do *Bruzelli*.

Mianowanie jenerała *Savary* gubernatorem wojskowym i Rady Stanu *Pichon* gubernatorem cywilnym *Algieru*, nie podoba się powszechnie. Chwałą tylko mianowanie jenerała *Trezel*, szefem głównego sztabu w *Algierze*. Jest to człowiek utalentowany, i dawniej był z *Gardanne* w *Persyi*, a później z wyprawą francuzką w *Morai*. Słychać o wyprawieniu Poselstwa do *Maroko*. Stosunki Francyi z *Marokiem* stały się nader trudnemi od czasu zdobycia *Algieru*; lecz wybór osoby do tego przeznaczoney dowodzi, iż rząd nasz nie poczytuje interessów afrykańskich za bardzo ważne, bo inaczej wysłałby Posła, umiejącego język krajowy dla łatwiejszego odbywania układów, co wiele znaczy u dworów Mahometanickich. (G. W.)

ANGLIA.

Londyn d. 20 grudnia.

Gazeta *Sun* podaje wiadomości z Lizbońskiej Gazety Dworskiej z dnia 6 grudnia: „*Don Miguel* kazał zabierać na rekwizycyą dla wojska naprzód majątki osób obwinionych o zbrodnię Stanu i tych, którzy bez zezwolenia rządu kray opuścili; jeżeli te nie będą dostateczne, inni mieszkańcy będą obowiązani dostarczać funduszków.”

— Dnia 26 —

Dziś odprawili ministrowie radę gabinetową, która trwała przeszło trzy godziny.

W zeszłą sobotę, pełnomocnicy pięciu dworów mieli znowu naradę w wydziale spraw zagranicznych. W krótkim przeciągu czasu przybyło tu trzech gońców od Króla *Leopolda* z *Bruzelli*. (G. W.)

RZECZY NIDERLANDZKIE.

Bruzella dnia 20 grudnia.

Pan *Wallez*, Sekretarz poselstwa Belgijskiego w *Londynie*, przybył tu wczoraj o godzinie w pół do 10tej zrana, a o 10tej miał posłuchanie u Króla. O 11tej odprawiła się rada Ministrów. Pan *Wallez* długo się naradzał z ministrem spraw zagranicznych. W biurach tego ministra panowała potem wielka czynność, a interessa (jak się zdaje) były tak nagłemi, iż do pomocy wezwano jeszcze trzech urzędników z ministerstwa skarbu. Nakazano gońcowi gabinetowemu Belgijskiemu, aby się przysposobił do podróży, i aby wyjechał natychmiast po skończeniu rady ministrów, która się znowu o godzinie 8 wieczorem zgromadziła. Monarcha wysłał już dwóch prywatnych gońców, jednego do *Paryża*, a drugiego do *Londynu*. (G. W.)

Haga dnia 21 grudnia.

Wdowy, rodzice i inni krewni ludzie, którzy się znajdowali na statku kanonierskim walecznego *van Speyk*, gdy tenże statek wyleciał na powietrze, otrzymali w tych dniach przyznania im przez Króla Jmci gratyfikacyą.

— Dnia 26 —

Jutro J. K. M. Xiążę *Fryderyk* wyjedzie z głównej kwatery do tutejszey stolicy. Za kilka dni spodziewamy się także przybycia J. K. M. Xięcia *Oranii*, który przed wyjazdem swoim z *Herzogenbusch* znajdować się będzie na świątym balu, który tam dla niego ma być dany.

Przerwany od niejakiego czasu związek między *Herzogenbusch* i *Maestrychem* jest teraz przywrócony. Władza Belgijska w *Hasselt* wydała zatrzymane bryki kupieckie z oświadczeniem, że celnicy Belgijscy przekroczyli swoje instrukcyi. (G. W.)

WŁOCHY.

Parma d. 9 grudnia.

Arcy-Xiężna *Marya Ludwika* przez postanowienie z d. 1 b. m. i r., przeznaczyła swoją toaletę i zwierciadło, *Psycha* zwane, srebrne pozłacane, kamieniami lapis lazuli i kryształem górnym ozdobione, na wsparcie ubogich, w razie wybuchnienia *cholery* w Xięztwie *Parmy*; srebro ma być stopione i wybite na pieniądze, a kamienie sprzedane.

Arcy Xiężna *Marya Ludwika*, Neapolitańskiemu Jenerałowi jazdy i Ministrowi spraw zagranicznych, Hrabieciu *Lallien della Towne*, za ważne usługi jey i krajowi uczynione, udzieliła wielki krzyż orderu *S. Jerzego*.

Rzym dnia 10 grudnia.

Oyciec S. nadał Margrabiemu *Stacpool* dostojność Xiążęcia dla niego i potomków jego, a to za przysługi, które uczynił dla religii.

Wikary Papiezki, Kardynał *Zurla*, wezwał dnia 6 b. m. wiernych stolicy tutejszey, aby w terażniejszym czasie niedoli udawali się z modłami do Matki Boskiej, iżby dobroczynne zamiary Oycy S. obdarzyła pomyslnym skutkiem. Tym celem cudowne obrazy Matki Boskiej będą wystawione w kościołach tutejszych od d. 11 do 15 b. m.

Teatr. W niedzielę, 10 Stycznia Komedia wierszem z dzieł Hrabiego *Fredra* we trzech aktach. Mąż i Żona, po której nastąpi ulubiony wodewil Suplikant czyli sposob zyskania funkcyi.

D o d z i e r ż a w y.

1 Stosownie do Ukazu Senatskiego 22 junii 1814 roku, oddawać się mają z publiczney licytacji w arendowną dzierżawę, na lat sześć, pola i łąki, położone w Skarbowych puszczech Białowieżskiej i Rudzkiej, w umieszczającej się przy tém tabelli oznaczone. Termina do Licytacji przeznaczają się, 13, 14, 15 i ostatni 19, następującego miesiąca Stycznia. Licytacja odbywać się ma w Sądach Powiatowych, Prużańskim i Brzeskim, do którey każdy może przystąpić składając ewikcyą wyrównyującą trzeciej części rocznego dochodu, z zachowaniem pierwszeństwa włościanom Skarbowym, których gromady zamiast ewikcyi są odpowiedzialnemi, za opłatę arendowney do Skarbu należności.

Grodziński Gubernii Starszy Leśniczy Kawalski.
Sekretarz J. Steckiewicz.

N u m e r a.		Obszerność.		Ilość wozów siana.	cena z uprzednich targów						
		Pola oro- mego.	Sianożęci.		Za siano- żęci.		Za pole o- rome.				
					Assygnatami.						
		Dziesięciny.		Ruble.	kop.	Ruble.	kop.				
<i>w Powiecie Prużańskim.</i>											
<i>Białowieżskiej Skarbowey Puszczy.</i>											
<i>w Leśnych Strażach.</i>											
1	Krukowskiej	—	379	765	840	—	—	—			
2	Stożpowiskiej	—	419	695	692	—	—	—			
3	Okolnickiej	—	287	317	387	80	—	—			
4	Dziadowłańskiej	—	85	180	220	—	—	—			
5	Podbielskiej	—	189	461	466	—	—	—			
6	Narewskiej w Uroczysku Podlewkowo	—	60	150	216	—	—	—			
	W ogóle	—	1419	2566	1821	80	—	—			
<i>w Powiecie Brzeskim.</i>											
<i>Rudzkiej Skarbowey Puszczy.</i>											
<i>w Leśnych Strażach.</i>											
1	Faustynowskiej	21	2	8	7	20	4	80			
2	Radozkiej	197	69	74	88	66	17	34			
3	Wiercholeskiej	672	40	98	113	46	47	54			
4	Lachowieckiej	53	18	55	67	27	12	73			
5	Borysowskiej	—	25	31	65	—	—	—			
6	Faustynowskiej w Uroczysku Kruszyno	112	7	—	—	—	120	—			
	W ogóle	1055	161	266	341	59	202	41			

Grodziński Gubernii Starszy Leśniczy Kawalski.
Sekretarz J. Steckiewicz. (23)

L i c y t a c y a.

1 W Uniwersytecie Wileńskim znajduje się tarcie półtora-calowych używanych sztuk 498 czyli sążni 1033½, na wyprzedaż których przeznaczają się w Rządzie Uniwersytetu publiczna licytacja d. 15 stycznia terażniejszego odbyć się mająca. D. 7go stycznia 1832 roku.

Za Sekretarza Expedytor Serwiński. (25)

1 Podaje się do powszechney wiadomości, iż w domu Andrejewa pod N. 11 przy ulicy Ostro-Bramskiej odbywać się będzie licytacja ruchomości po zeszłym ś. p. Walentym Przesmyckim Radey Kollegialnym i Kawalerze, pozostałej, a składającej się ze srebra, meblow, luster, zegarkow, landszaftow, kredensu, szkła, miedzi kuchenney, garderoby męzkiej i damskiej, biblioteki, niemięty dalszych różnych sprzętow i ruchomości. Licytacja rozpocznie się dnia 18 bieżącego miesiąca stycznia, i odbywać się będzie aż do zupełney wyprzedaży codziennie od godziny 9tey zrana i od godziny 2giey po południu.

Полицмейстеръ Ожиговъ. (24)

P o z e w.

2 *Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOŚCI Samowładnącego Całą Rosyą etc. etc. etc.*

Pozew Edyktalny do Konkursu masy Ur,

Grzegorza Chrypcewicza b. Sędziego Ziemskiego Witkomierskiego w majątności jego Wodaktach w powiecie Witkomierskim ustanowionego, po zawinionych do tychże masy, za rozmaitemi kartami, obligami, rewersami, zesłtemu Józefowi Chrypcewiczowi, Rotmistrzowi Witkomierskiemu wydanemi, oraz za rachunkami i adnotacyami jego, mianowicie: po UUr. Jozefa Augustowskiego Regenta o rubli srebrnych dwieście, za obligiem 1805 roku 9bra 22 dnia, Wincentego brata i Elżbietę siostrę, Totoczków, successorów zesłtego Józefa Totoczki Regenta Grodzkiego Witkomierskiego o czerwonych złotych 100, za obligiem 1805 roku apryla 22 dnia, Adama Jasińskiego teraz Sędziego Ziemskiego powiatu Upitskiego, za adnotacyą na kalendarzu 1808 roku apryla 3 dnia o czerw. złch 15, Wincentego Kwiatkowskiego, za adnotacyą na tymże kalendarzu februaryi 15. d. o czerw. złch 20, tudzież za rachunkami podczasem possessyi arendowney zesłtego Chrypcewicza majątności Surwilicyan w powiecie Witkomierskim, od roku 1769 do 1803, po zadłużonych, jakoto: Sacewicza, o talarów bitych 4, złoty 1. groszy 10; Szalkowskiego o talarów 3, złch 4; Piotra Lubkiewicza o talarów 3, złch 3; Mateusza Piotrowskiego o talarów 14, złoty 1, groszy 10, Adama Ciemotońskiego o talarów 15, zł. 1, Michała Skokowskiego o talarów 17. złch 7, Nowickiego o talarów 4, złoty 1. gr. 11. Wilkańca o talarów 6, złoty 1. Sasewicza o talarów